

Kurt ile Yedi Keçi Yavrusu

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, uzak diyarlardan birinde yedi yavrusu ile birlikte çok mutlu bir anne keçi yaşarmış. Günlerden bir gün, anne keçi evdeki erzaklar azaldığı için, alışverişe gitmeye karar vermiş. Yedi yavrusunu da etrafına toplayıp, sıkı sıkı tembihlemiş: 'Benim canım yavrularım, ben evimize erzak almak için alışverişe gidiyorum. Ben yokken sakın ama sakın kapıyı kimselere açmayın. Kurt benim olmadığımı anlarsa, mutlaka sizi kandırmaya çalışacaktır. Döndüğümde benim olduğumu anlamanız için ayağımı kapının altından gösteririm.' demiş. Anne keçi uzaklaşırken en küçük yavru sormuş: 'Anneciğim, kurt olduğunu nasıl anlayacağız?' Anne keçi cevap vermiş: 'Kurdun sesi çok kalın, ayakları da kahverengidir.' Anne keçi yavrularına sıkı sıkı tembihlediği için, içi rahat bir şekilde, kolunda alışveriş sepeti ile yola koyulmuş.

Keçi yavruları oyun oynamaya başlamışlar. İyiden iyiye oyuna daldıkları bir sırada kapı çalınmış. 'Kim o?' diye hep bir ağızdan sormuşlar. 'Ben annenizim. Açın kapıyı.' diye cevap vermiş, kalın bir ses. 'Bizi kandırmaya çalışma, senin kurt oluşunu biliyoruz.' demiş yavrular. Kötü kurt hırsıyla oradan uzaklaşmış. 'Şu keçi yavrularını kandırmak için ne yapsam acaba?' diye düşünmeye başlamış. Sesini inceltmek için gidip bir sürü yumurta almış ve hepsini içmiş. Tekrar keçi yavrularının evine gidip, kapıyı çalmış ve incelmış sesiyle 'Açın kapı yavrularım, ben sizin annenizim' demiş. Yavrular ince sese inanıp, tam kapıyı açacaklarmış ki, büyük keçi yavrusu annesinin öğüdünü hatırlamış ve sormuş 'Bize ayağını da göster.' Kurt kahverengi ayağını kapının altından uzatınca, yavrular hep bir ağızdan 'Sen bizim annemiz değilsin, ayakların kapkara, git burdan kötü kurt' diye bağırılmışlar.

Kurt keçi yavrularının bu kadar akıllı olmalarına çok bozulmuş. Hemen gidip, ayaklarını fırıncının unlarına bulamış; ayaklarındaki tüyler unlanınca bembeyaz olmuşlar. 'İşte şimdi sizi kandırabilirim' diye düşünmüş kötü kurt. Keçi yavrularının evinin yolunu tutmuş ve kapıyı çalarak ince sesiyle tekrar 'Yavrularım, ben geldim, çok yorulduğum, elimde alışveriş torbalarım var, açın haydi kapıyı' diye seslenmiş. Yavrular ince sesi duyduktan sonra hemen ayaklarını görmek istemişler. Kurt da undan bembeyaz olmuş ayaklarını kapının altından uzatmış. Yavrular ince sese ve bembeyaz ayaklara kanıp, kurdu anneleri sanarak, kapıyı hemen açmışlar. Kötü kurt içeri girer girmez tüm yavruları teker teker karnına indirmiş. Sadece en küçük yavru saatin içine saklanmış ve kurt onu bulamamış.

Çok geçmeden anne keçi alışverişten dönmüş. Kapıyı ardına kadar açık ve evi de darmadağın görünce hain kurdun evlerine girdiğini anlamış. Ağlayarak evin içinde yavrularına seslenmeye başlamış. Saatin içine saklanmış olan minik yavru annesinin sesini duyunca saklandığı yerden çıkmış ve annesine sarılarak tüm olan biteni anlatmış. Anne keçi hemen kurdu bulmaya karar vermiş; mutfaktan yanına büyük bir bıçak alarak minik yavrusu ile birlikte ormanın yolunu tutmuş. Ormana geldiklerinde, az ilerdeki büyük bir ağacın gölgesinde horul horul uyumakta olan kurdu görmüşler. Karnı kocamanmış. Anne keçi hemen sessizce kurdun yanına gelmiş, elindeki bıçakla kurdun karnını açmış ve içinden tüm yavrularını teker teker çıkarmış. Yavrularının hepsini çıkardıktan sonra ise, kurt uyandığında farkına varmasını diye, yerdeki bütün taşları karnına doldurup, tekrar kurdun karnını kapatmış. Az ilerdeki çalılardan arkasına saklanıp, hep beraber beklemeye başlamışlar.

Az sonra kurt derin uykusundan uyanmış ve çok susadığını farketmiş. Hemen az ilerdeki nehrin kıyısına giderek su içmek için eğilmiş, ama karnındaki taşlar dengesini bozmuş ve kurt suyun içine düşmüş. Bir daha da kötü kurdu gören olmamış. Anne keçi ve yavruları da mutlu bir hayat sürmüşler.